

[Oluf Pedersen.]

forsigtigt frem, hvis man vil opnå det helt rigtige og gode resultat. Det vil også være nødvendigt at begrænse de offentlige opgaver, der i høj grad netop er en følge af det gældende skattesystem og de store vanskeligheder, det har skabt for den arbejdende befolkning.

Regering og folketing står overfor en virkelig stor opgave, der skal løses, for at man kan nå frem til større retfærdighed. Det gælder menneskets ret til Guds grønne jord. Denne ret er midlet imod bundløs fattigdom her som andetsteds; i et grundskyldsland er der ingen besiddelsesløse, idet alle er medejere af jorden. Derfor er det også et middel til beskyttelse af folkestyret og den personlige frihed. Det ser såre betydningsløst ud; men vi har i kommissionen holdt os fra overdrivelser, og selv modstanderne er klar over, at det drejer sig om en fredelig revolution. Modstanden bliver hård; men det er en kamp for en verden i nød, og jeg mener, det må være vor opgave at føre den til sejr, vort folk til gavn og til ære for en hel verden. Det er mit håb, at vort arbejde må berede en farbar vej for en lovgivning om fuld grundskyld.

Frøderik Lyng: Medlemmerne af finansudvalget og en del af medlemmerne af Grønlandsudvalget har jo sidste sommer været i Grønland sammen med den højtærede finansminister og har ved selvsyn set og fået forklaret — om jeg må bruge det udtryk — hvor skoen trykker i den nu igangværende udvikling i Grønland.

Jeg behøver måske ikke at sige så meget om det foreliggende lovforslag, men kan nøjes med at gøre en del bemærkninger. Jeg er selvfølgelig på Grønlands vegne tilfreds med, at Grønland i det foreliggende finanslovforslag for det kommende finansår figurerer med 65 mill. kr., som den højtærede finansminister sagde i sin fremsættelsestale den 24. november. Det takker vi grønlændere den danske stat og den danske skatteborger for. Det viser, at Danmark og den danske befolkning er villige til at ofre de millioner, der skal til, for at udviklingen af grønlænderne og nyordningen af Grønland fortsat kan finde sted. Dette mærker jeg også selv, når jeg rundt omkring i Danmark forsøger på at

fortælle dele af befolkningen om de virkelige tilstande i Grønland og om, hvor hårdt vi i landet deroppe trænger til forbedringer og støtte fra den danske stats side. Alle steder møder jeg god vilje til at hjælpe os frem til bedre forhold i Grønland. På den anden side beder jeg den højtærede regering og det høje folketing være forvisset om, at vi grønlændere i dag også er os vort medansvar og vore forpligtelser bevidst, ikke alene som tilskuere til alt det, der sker i Grønland, men også som virkelige deltagere i opbygningsarbejdet.

Der er mange af den grønlandske befolkning, der i dag føler, at vi vedblivende ikke længere kan nøjes med at tage imod, men at vi også må være med til selv at yde vort bidrag til landets opbygning, som navnlig for nogle år siden var sat op til det helt store, baseret på de store økonomiske ofre, som såvel den danske stat som — gennem private investeringer — den danske befolkning har bragt og stadig bringer.

Det er klart, at de fleste af de foreslåede bevillinger til Grønland for det kommende finansår vil blive givet, hvilket man også kan se af selve forslaget opstilling, hvor de ca. 19,5 mill. kr. posteres som egentlige anlægsudgifter.

Jeg vil blot knytte et par bemærkninger til finanslovforslagets udgiftsposter vedrørende Grønland. Man bemærker for det første den dyre administration, både her i Danmark og i selve Grønland. I sin tid, ved loven af 1950, da man konstaterede, at hele styret af Grønland måtte ændres, var man inde på at koncentrere administrationen i selve Grønland til hovedbyen Godthaab. Man mente, at man derved ville gøre administrationen simplere og enklere og ikke mindst billiggøre den. I dag ser man tværtimod, at udgifterne ved administrationen af Grønland er steget meget betydeligt. Man kan i sandhed sige, at Grønland derved er blevet overadministreret.

Den anden bemærkning, jeg gerne vil gøre, er angående Den kgl. grønlandske Handels budget for 1955—1956. Her foreslås til indkøb af grønlandske produkter et beløb på lidt over 7 mill. kr. — med den tekstanmærkning, at man påregner en fortsat forøgelse af fiskeriet såvel som af fåreavl. Der må da også være andre grønlandske produkter end netop fiskeriets